

HISTÒRIA MIGRATÒRIA DINS LA MEVA FAMÍLIA: LA MEVA MARE MARISA

Els meus avis materns, Maria Luisa i André, s originaris d'Órgiva (Granada), van venir a Barcelona a la recerca de millors oportunitats de vida. Els meus avis no es van adaptar al ritme de vida de Barcelona i van decidir tornar a la seva terra. La meva mare també va néixer a Órgiva el 24 d'abril de 1973, i allà va passar la seva infància i adolescència. Va tenir una vida normal i senzilla al costat dels seus germans menors, Carmen i Andrés. Sempre ha estat una dona molt treballadora i ja de petita ajudava el meu avi Andrés en la parada de fruites i verdures que tenia pels mercats de la zona.

Als 16 anys la seva tia Antonia, l'única germana de la seva mare, li va proposar passar les vacances d'estiu amb la seva família a Alella (Barcelona) cuidant de les seves cosines petites, Laura i Inma. Aquell estiu de 1990 va canviar la seva vida per complet, ja que va prendre la difícil decisió de quedar-se a Barcelona per aconseguir un futur millor. No va ser gens fàcil per a ella, ja que a més de separar-se dels seus pares i germans a aquesta curta edat, va tenir la dificultat d'haver d'aprendre un nou idioma per a poder integrar-se en la vida social i laboral. Per a tot això, es va apuntar a totes les activitats que li van ser possibles com ara: monitora en un esplai de nens, cursos de català, classes de ball, etc.

Al final, en veure que li agradava tractar i ajudar les persones, va trobar la seva vocació i va prendre la decisió d'estudiar auxiliar d'infermeria. Després de quatre anys, ja amb un treball estable en un centre sociosanitari i plenament integrada a la seva nova vida, va rebre la terrible notícia de la greu malaltia del seu pare, que va morir al cap de dos mesos a l'edat de 51 anys. Després d'aquest dur cop i gairebé paral·lelament, la meva mare coneix un noi, Xavier, que al cap de dos anys de festeig es converteix en el seu marit. Fruit d'aquest matrimoni van néixer dos fills: la gran que sóc jo, l'Andrea, i el meu germà tres anys i mig menor, en Xavi.

Junts han format una família unida, però com la majoria de les famílies, el camí de la vida els ha fet passar per diferents moments, uns bons i altres no tant.

Actualment, i des de fa 22 anys, la meva mare continua treballant com a auxiliar d'infermeria a la residència sociosanitària Can Torras (Alella).

Espero que la meva mare, amb tot el que ha patit i lluitat per a aconseguir els seus objectius en la vida, pugui seguir amb tots nosaltres formant una gran família.